

Mauricius

Zelený ostrov v Indickém oceánu

FOTO: MAURITIUS TOURISM AUTHORITY

Nejméně dvě věci se zaručeně vybaví většině lidí při vyslovení jména nevelkého tropického ostrova ležícího na jihozápadě nejteplejšího oceánu světa. Písečné pláže, nad které není, a nejdražší známka světa vyvedená ve stejné barvě, jakou má moře a nebe nad ním. A možná ještě jméno ptáka, který tu měl domov, než ho holandsští námořníci v sedmáctém století až do posledního snědli. Dodo neboli blboun najapný však přežil coby symbol.

Reklamní slogany cestovních kanceláří zas tak moc nepřehánějí, i když slovo ráj se mnohé z nich zdráhají vyslovit. Zbytky nedotčené přírody, idylické koupání v Indickém oceánu, pětihvězdičkové hotely. To vše orámované kolem dokola korálovými útesy, které z dunícího příboje dělají tichého beránka. Kvůli tomu všemu sem každý rok přilétá kolem šesti set tisíc

turistů z celého světa, mezi nimi víc než tisícovka Čechů.

Tím prvním, co většina návštěvníků po příletu na letiště v Plaisance udělá, je to, že si posune hodinky. Většina Evropanů v období, kdy je na ostrově léto, tedy přibližně od října do března, o tři hodiny dopředu. Na letišti samotném však žádný velký ruch nepanuje. Mauricius patří k těm několika turistickým destinacím, které až na výjimky nepovolují přistávání charterových letů. Cesta z Evropy obvykle trvá kolem dvanácti hodin, k ojedinělým zážitkům za letu může za dne posloužit pohled na zasněžené Kilimanžáro, nejvyšší vrchol Afriky. Historicky vůbec první let na Mauricius podnikl letos v únoru z Prahy se svolením zdejší vlády český dopravce Travel Servis.

Setkání s imigračními úředníky za letištní přepážkou může někomu v třicetistupňovém ve-

dru připadat zdoluhavé, ne každý si hned všimne, že úderem razítka právě dostal zdarma vízum. To se většinou uděluje na měsíc, prodloužit ho lze, rovněž bezplatně, i na některé policejní stanici. Podmínkou je zpáteční letenka, zajištěné ubytování a dostatek peněz.

Jazykový babylón

Ten pravý život na Mauriciu začíná až před letištěm. Tady se řeč točí hlavně na téma kam a za kolik. S každým taxikářem se dá mluvit anglicky, neboť to →

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA

HISTORIE OSTROVA

Mauricius měli zakreslený na svých navigačních mapách Arabové již v desátém století pod jménem Dina Arobi, což znamená malý ostrov. Prvním Evropanem, který se na do té doby neobydleném ostrově vylodil, byl v roce 1505 portugalský mořeplavec Pedro Mascarenhas, po němž dostalo celé souostroví název Maskarény. Postupně ho pod svou správou měli Portugalci, Holanďané, Francouzi a Angličané. V sedmáctém století, kdy byl ostrov nizozemskou državou, získal i své dnešní jméno, a to po vévodovi Mořici Oranžském. V různých vlnách sem během staletí lodě dopravovaly Evropany, ale také plantážní dělníky z Madagaskaru, Mosambiku, Indie i Číny. V roce 1968 získal ostrov nezávislost, od roku 1992 je republikou.